ምዕራፍ 13

- በዚያም ቀን የሙሴን መጽሐፍ በሕዝቡ ጆሮ አነበቡ፤ አሞናውያንና ሞዓባውያንም ወደ እግዚአብሔር ጉባኤ ለዘላለም እንዳይንቡ የሚል በዚያ ተገኘ።
- 2 ፤ የእስራኤልን ልጆች በእንጀራና በውኃ ስላልተቀበሉአቸውና ይረግጣቸው ዘንድ በለዓምን ስለ *ገ*ዙባቸው ነው፤ ነገር ግን አምላካችን እርግጣኑን ወደ በረከት *መ*ለሰው።
- 3 ፤ ሕጉንም በሰሙ ጊዜ ድብልቁን ሕዝብ ሁሉ ከእስራኤል ለዩ።
- 4 ፤ ከዚህም አስቀድሞ በአምላካችን ቤት ጓዳዎች ላይ ተሾሞ የነበረው ካህኑ ኤልያሴብ ከጦቢያ *ጋ*ር ተወዳጅቶ፥
- 5 ፤ ለሌዋውያን፥ ለመዘምራን፥ ለበረኞቹ እንደ ሕጉ የተሰጣቸውን የእህሉን ቍርባንና ዕጣኑን፥ ዕቃዎቹንም፥ የእህሉንና የወይኑን የዘይቱንም አሥራት፥ ለካህናቱም የሆነውን የማንሣት ቍርባን አስቀድሞ ያስቀመጡበትን ታላቁን ጓዳ አዘጋጅቶለት ነበር።
- 6 ፤ እኔ ግን በባቢሎን ንጉሥ በአርጤክስስ በሥላሳ ሁለተኛው ዓመት ወደ ንጉሥ ሄ፪ ነበርና በዚህ ጊዜ በኢየሩሳሌም አልነበርሁም። ከጥቂት ዘመንም በኋላ የንጉሥን ፈቃድ ለመንሁ፤
- 7 ፤ ወደ ኢየሩሳሌምም *መ*ጣሁ፤ ኤልያሴብም በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ለጦብያ *ጓ*ዳውን በጣዘ*ጋ*ጀት ያደረ*ገ*ውን ክ~~ፉ~~ ነገር አስተዋልሁ።
- 8 ፤ እጅግም አስከፋኝ፤ የጦብያንም የቤቱን ዕቃ ሁሉ ከጓዛ ወደ ውጪ ጣልሁ።
- 9 ፤ ጓዳዎቹንም እንዲያነጹ አዘዝሁ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት ዕቃዎች የእህሉንም ቍርባን ዕጣኑንም መልሼ በዚያ አገባው።
- 10 ፤ ለሴዋውያንም እድል ፈንታቸው እንዳልተሰጠ፥ የሚያገለግሉትም ሴዋውያንና *መ*ዘምራን እያንዳንዱ ወደ እርሻው እንደ ሄዱ ተመለከትሁ።
- u ፤ እኔም። የእግዚአብሔር ቤት ስለ ምን ተተወ? ብዬ ከአለቆቹ *ጋ*ር ተከራከርሁ። ሰበሰብኋቸውም፥ በየስፍራቸውም አቆምኋቸው።
- 12 ፤ ይሁዳም ሁሉ የእህሉንና የወይኑን የዘይቱንም አሥራት ወደ ዕቃ ቤቶች አመጡ።
- 13 ፤ በዕቃ ቤቶቸም ላይ ካህኑን ሰሌምያን፥ ጸሐፊውንም ሳዶቅን፥ ከሌዋውያኑም ፈዳያን ሾምሁ፤ ከእነርሱም *ጋ*ር የመታንያ ልጅ የዘኩር ልጅ ሐናን ነበረ፤ እነርሱም የታመኑ ሆነው ተገኙ፥ ሥራቸውም ለወንድሞቻቸው ማከፋፈል ነበረ።
- 14 ፤ አምላኬ ሆይ፥ ስለዚህ አስበኝ፤ ለአምላኬም ቤት ያደረባሁትን ወረታዬን አታጥፋ።
- 15 ፤ በዚያም ወራት በይሁዳ በሰንበት ቀን የወይን መተመቂያን የሚረግጡትን፥ ነዶም የሚከመሩትን፥ የወይኑን ጠጅና የወይኑን ዘለላ በለሱንም ልዩ ልዩም ዓይነት ሸክም በአህዮች ላይ የሚጭኑትን፥ በሰንበትም ቀን ወደ ኢየሩሳሌም የሚያስንቡትን አየሁ፤ ንበያ ባደረጉበትም ቀን አስመሰከርሁባቸው።
- 16 ፤ ደግሞም በእርስዋ የተቀመጡ የጢሮስ ሰዎች ነበሩ፤ እነርሱም ዓሣዎችን ልዩ ልዩም ዓይነት ሸቀጥ አምጥተው በሰንበት ቀን በኢየሩሳሌም ለይሁዳ ልጆች ይሸጡ ነበር።
- 17 ፤ ከይሁዳም ታሳሳቆች *ጋ*ር ተከራከርሁና። ይህ የምታደርጉት ክፉ ነገር ምንድር ነው? የሰንበትንስ ቀን ታረክሳላችሁን?
- 18 ፤ አባቶቻቸሁ እንደዚህ አድርገው አልነበረምን? አምላካቸንስ ይህን ክፉ ነገር ሁሉ በእኛና በዚህ ከተማ ላይ አምጥቶ አልነበረምን? እናንተም ሰንበትን በማርከሳችሁ በእስራኤል ላይ መዓትን ትጨምራላችሁ አልኋቸው። 19 ፤ ከዚህ በኋላ ከሰንበት በፊት በኢየሩሳሌም በሮች ድንግዝግዝታ በሆነ ጊዜ በሮችዋ እንዲዘጉ፥ ሰንበትም እስኪያልፍ ድረስ እንዳይከፈቱ አዘዝሁ። በሰንበትም ቀን ሸክም እንዳይገባ ከብላቴኖቼ በአያሌዎቹ በሮችዋን
- **አስ**ጠበቅሁ።
- 20 ፤ ሁሉም አንድ ወይም ሁለት ጊዜ በኢየሩሳሌም ውጭ አድረው ገበያ አድርገው ነበር።
- 21 ፤ እኔም አስመሰከርሁባቸውና። በቅጥሩ ውጭ ለምን ታድራላቸሁ? እንደ *1*ና ብታደርጉት እጆቼን አነሣባችኋለሁ አልኋቸው። ከዚያም ወዲያ በሰንበት ቀን እንደ *1*ና አልመጡም።
- 22 ፤ ሴዋውያኑንም ራሳቸውን እንዲያነጹ፥ *መ*ጥተውም በሮቹን እንዲጠብቁ፥ የሰንበትንም ቀን እንዲቀድሱ ነገርኋቸው። አምላኬ ሆይ፥ ስለዚህ ደባሞ አስበኝ፥ እንደ ምሕረትህም ብዛት ራራልኝ።
- 23 ፤ ደባሞም በዚያ ወራት የአዛጦንና የአሞንን የሞዓብንም ሴቶች ያገቡትን አይሁድ አየሁ።
- 24 ፤ ከልጆቻቸውም እኵሴቶቹ በአዛጦን ቋንቋ ይናንሩ ነበር፥ በአይሁድም ቋንቋ መናንር አያውቁም ነበር።
- 25 ፤ ከእነርሱም *ጋ*ር ተከራከርሁ፥ ረገምኋቸውም፤ ከእነርሱም አያሌዎቹን *መ*ታሁ፥ ጠጉራቸውንም ነጨሁ፥ እንዲህም ብዬ በእግዚአብሔር አማልኋቸው። ሴቶች ልጆቻቸሁን ለወንዶች ልጆቻቸው አትስጡ፥ ሴቶች

ልጆቻቸውንም ለእናንተና ለልጆቻችሁ አትውሰዱ።

- 26 ፤ የእስራኤል ንጉሥ ሰሎሞን በዚህ ነገር ኃጢአት አድርጎ የለምን? በብዙ አሕዛብም መካከል እንደ እርሱ ያለ ንጉሥ አልነበረም፥ በአምላኩም ዘንድ የተወደደ ነበረ፥ እግዚአብሔርም በእስራኤል ሁሉ ላይ አንግሦት ነበር፤ እርሱንም እንኳ እንግዶች ሴቶች አሳቱት።
- 27 ፤ በውኑ ይህን ሁሉ ታላቅ ክፋት እንሠራ፥ እንግዶቸንም ሴቶቸ በማግባት አምላካቸን እንበድል ዘንድ እናንተን እንስማ?
- 28 ፤ ከዋነኛውም ካህን ከኤልያሴብ ልጅ ከዮአዳ ልጆች አንዱ ለሖሮናዊው ለሰንባላጥ አጣች ነበረ፤ ከእኔም ዘንድ አባረርሁት።
- 29 ፤ አምላኬ ሆይ፥ ክህነትን የከሀነትንና የሌዋውያንንም ቃል ኪዳን ስላፈረሱ አስባቸው።
- 30 ፤ ከእንባዳ ነገርም ሁሉ አነጻኋቸው፤ ለካሀናቱና ለሴዋውያኑም እያንዳንዳቸው በየሰሞናቸው፥
- 31 ፤ በየጊዜያቸውም ለእንጨት ቍርባን ለበኵራቱም ሥርዓት አደረባሁ። አምላኬ ሆይ፥ በመልካም አስበኝ።